

Farní zpravodaj

Římskokatolické farnosti Dolní Loučky, Olší a Žďárec



Číslo 3/2020

Březen 2020

Sluneční soustava - naše nejbližší okolí

Naše sluneční soustava si zaslouží pozornost i pro velmi jemnou rovnováhu potřebnou k tomu, aby byly na Zemi vytvořeny ideální podmínky pro planetární harmonii a život. Její detailní přizpůsobení našim potřebám je důkazem toho, že jde o Boží projekt. Při poznávání bohatství vesmíru nás bude provázet Austin Sailsbury, autor alba *Wszechswiat - wielkość, wspanialość, piekno Boskiego stworzenia* (Vesmír - velikost, velkolepost, nádhera Božího stvoření).

Slunce se nachází ve středu sluneční soustavy, která je relativně nevelkou rodinou osmi planet a jejich satelitů (měsíců). Sluneční soustava je naším nejbližším okolím a jedinou přirozenou laboratoří, ve kterém se astronomové a fyzici mohou pokusit odhalit tajemství vesmíru. Naše planetární soustava je jednou z miliard a patří mezi menší planetární soustavy. Nachází se v spirálních ramenech Mléčné dráhy, takže pokus vidět ji z vesmírného prostoru je jako hledat jehlu v kupce sena.



Až v 16. století si vědci uvědomili, že Slunce je středem naší planetární soustavy. Dříve byl závazný Ptolemaiovův geocentrický model, podle kterého je

Země středobod, kolem kterého obíhá Slunce a ostatní planety. Díky vědcům jako Koperník, Galilei a Kepler postupně nová teorie, známá pod názvem heliocentrický model, vytlačila ptolemaiovskou verzi.

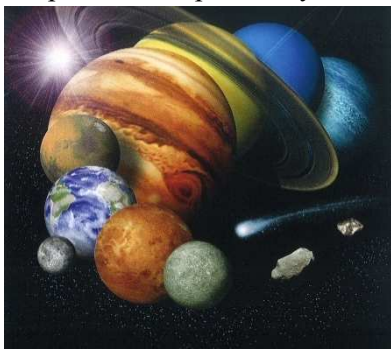
Mezi osmi planetami (Merkur, Venuše, Země, Mars, Jupiter, Saturn, Uran a Neptun) se první čtyři nazývají vnitřní nebo terestrické planety a jsou složeny převážně ze skal a kovů. Další čtyři, takzvané vnější planety, známé také pod názvem plynní obři, jsou mnohem větší a masivnější. Všechny planety udržuje na jejich oběžných drahách obrovská gravitační síla Slunce, přičemž jejich oběžné dráhy jsou téměř kruhové a leží v rovině ekliptiky. Podívejme se nyní na tři vnitřní planety naší sluneční soustavy: Merkur, Venuši a Mars.

Merkur rychlý jako posel

Starověcí Řekové považovali Merkur pro jeho rychlé obíhání kolem Slunce za dvě planety, a proto mu dali dvě jména: jedno z nich bylo "Apollo" a druhé "Hermes", aby tak uctili rychlého posla bohů. Římané později nazvali planetu jménem boha Merkura, který odpovídal řeckému Hermes. Tento název jí zůstal dodnes.

Merkur oběhne kolem Slunce opravdu rychle - za přibližně 88 pozemských dní. Je to proto, že jeho průměrná vzdálenost od Slunce je sotva 57,91 milionu kilometrů. Vzhledem k tomu může teplota na povrchu planety přesáhnout až 400 stupňů Celsia ve dne a klesnout až na -180 stupňů Celsia v noci.

Pro své nevelké rozměry (jeho velikost odpovídá 1/17 velikosti Země) není Merkur příliš viditelný. Nejlépe jej lze pozorovat při východu a západu Slunce, nebo - když prochází před Sluncem - můžeme ho vidět jako malou skvrnu na sluneční kouli.



Venuše - zářivá planeta

Venuše vyzařuje bílé světlo a v oceánu vesmíru se třpytí jako čistá perla. Kromě Slunce a Měsíce je nejzářivějším tělesem na noční obloze, které bývá často mylně považováno za hvězdu.

Přestože Venuše je od Země vzdálená jen 40 milionů kilometrů, hlavní příčinou její jasnosti není blízkost obou planet. Venušina záře je důsledkem toho, že

povrch planety je pokryt oblaky, které odrážejí až dvě třetiny slunečního světla, které na ni dopadá. Nemůžeme se tedy divit, že pro její viditelnost na obloze ji starověcí Římané nazvali jménem bohyně krásy.

Její záře slonovinové barvy je však jen jednou stranou mince. Pod vrstvou oblaků se totiž nachází další důležitá charakteristika planety: velký počet sopek, kterých má Venuše nejvíce ze všech planet sluneční soustavy. Odkdy lidé začali hledět na noční oblohu, byla Venuše symbolem vzdálené krásy, avšak až nedávno jsme se dozvěděli, že pod touto nádherou se skrývá svět prudkých přírodních katastrof.

Mars - červená planeta

Zčásti pro svou červenou barvu Mars po staletí přitahoval lidskou představivost. Na rozdíl od klidné modro-zelené Země vzbuzuje červeno-oranžový Mars dojem hluku, vášně a konfliktu. Mars je bouřlivým světem neklidu.

Červená planeta má mnoho zajímavých vnějších atributů. Nejzajímavějším z nich je štítová sopka Olympus Mons, která se tyčí do výšky téměř 27 kilometrů nad povrchem planety. Ani tři na sebe postavené Mount Everestu by nedosáhly její vrchol. Další atrakcí na povrchu Marsu je 4 000 kilometrů dlouhý systém kaňonů (Valles Marineris), který je tak široký, že by se do něj vešla celá kontinentální plocha Spojených států amerických. Tyto útvary jsou velmi obdivuhodné i proto, že průměr Marsu dosahuje sotva polovinou průměru Země.

Nadále se diskutuje o tom, zda by na Marsu mohl existovat život. Jisté je však jedno: je to nehostinná planeta s průměrnou teplotou -63 stupňů Celsia. Kdyby se na Mars dostala nějaká forma života, musela by počítat se sopečnými výbuchy, nekonečnými kaňony, řídkou atmosférou a s prudkými pískovými bouřemi, které postihují celý povrch planety. Na planetě, která nese jméno boha války, nás však tyto úkazy nepřekvapují.

Hlavní pás tvoří rozhraní mezi dvěma druhy planet: čtyřmi zemskými planetami (od Merkuru po Mars) a čtyřmi plynnými planetami (od Jupiteru po Neptun).

Hlavní pás obsahuje přibližně milion těles s průměrem od jednoho do 25 kilometrů. Neustálé srážky mezi těmito tělesy způsobují, že některé z nich se ocitnou mimo své oběžné dráhy a pokud je planety zachytí svojí gravitací, změní se na jejich satelity (měsíce).

(podle Milujte sa)

Půst a náš plán na příštích 40 dní

Na Popeleční středu jsme začali 40denní postní putování. Číslo 40 má své biblické opodstatnění. Čtyřicet dní se nacházel Mojžíš na hoře Sinaj v rozhovoru s Pánem, 40 dní putoval prorok Eliáš na Boží horu Choreb

Čtyřicet dní je obrazem náboženské zkušenosti člověka s Bohem. Je to i obraz jedné generace – celý lidský život. Čtyřicet dní – jak jsme slyšeli v dnešním evangeliu – se Ježíš nachází na pustém místě. Samotná poušť může být obrazem vyprahlosti, absence, deprese; nebo i naopak, prostorem na ztišení se, aby člověk mohl lépe slyšet Boží hlas. Nezapomínejme, že po přechodu přes Rudé moře, právě na poušti Bůh začíná tvořit nový lid – Izrael. V poušti našeho života začínáme kalkulovat: zbavujeme se zbytečné zátěže, šetříme životní síly.



Přítomnost divoké zvěře připomíná Izaiášovo proroctví, které čteme během Vánoc jako obraz světového pokoje: "Vlk bude pobývat s beránkem, levhart s kůzlem odpočívát. Tele a lvíče i žírný dobytek budou spolu a malý hoch je bude vodit." (Iz 11, 6). K tomu se přidává i obraz prvního člověka, Adama, který se prochází po ráji mezi zvířaty a pojmenovává je. Ježíš nově nastoluje původní obraz – systém světa. Ne nadarmo ho nazýváme Kníže pokoje. Přítomnost Mesiáše je přítomností smíření celého stvoření.

Přítomnost Ducha

V evangeliu 1. neděle postní čteme, že Duch vyvedl Ježíše na poušť, jako by ho nutil, pobízel, povzbuzoval. Tentýž Duch pobízí každého z nás, aby zatřásl naším světem jistot, pohodlí, zaběhnutých kolejí a hnal nás na poušť. "Pán je Duch, a kde je Pánův Duch, tam je svoboda.," říká apoštol Pavel (2 Kor 3, 17).

V dějinách izraelského národa je to Duch, který hýbe srdcem; který povolává proroky, aby se stali mluvčími Božího hlasu. Stejně o Ježíši lidé říkají: "Velký prorok povstal mezi námi ... Bůh navštívil svůj lid" (Lk 7, 16).

Ježíšovo veřejné působení začíná po uvěznění Jana Křtitele. A začíná ne v Jeruzalémě, v privilegovaném místě židovského národa jako bychom očekávali, ale daleko na severu – v Galileji. V Galilei se Ježíšovo působení začíná i končí: "Jde před vámi do Galileje. Tam ho uvidíte, jak vám řekl" (Mk 16, 7).

Zde, v Galileji, Pán hlásá Boží evangelium. Pod tímto pojmem někteří mohou rozumět evangelium, jehož autorem je Bůh; jiní zmiňují evangelium, které mluví o Bohu. Pro apoštola Pavla se evangelium stává i synonymem Ježíše Krista. Když říká: "Já se za evangelium nestydím" (Řím 1, 16), nemyslí tím knihu, či spis, ale samotného Krista, za kterého se nestydí.

První Ježíšova slova

V závěru evangelia 1. postní neděle nám evangelista nabízí čtyři výzvy popsané čtyřmi slovesy: "Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království. Obráťte se a věřte evangeliu" (Mk 1, 15). Dívaje se na celé Evangelium podle Marka, zde máme zachyceny vůbec první slova, která Ježíš v celém evangeliu řekne.



Zpráva o naplnění času se zmiňuje i v Listu Galat'ánům, když Pavel říká: "Ale když přišla plnost času, poslal Bůh svého Syna, narozeného ze ženy, narozeného pod zákonem, aby vykoupil ty, kdo byli pod zákonem, a bychom byli přijati za syny" (Gal 4, 4-5). Boží království (vláda, kralování) se přiblížilo díky pozemské přítomnosti Krále tohoto království (Ježíše Krista). Realita království

u Marka je založena na osobě Ježíše. Příchodem Ježíše je totiž událost království již započatá a postupně se bude naplňovat až do konce lidského pokolení. Podobně i prosba "přijď království tvé" v modlitbě Otče náš (Mt 6, 10) je nejen oslavou "kralování" Boha, ale také prosbou o uskutečnění a naplnění královské vlády Boha.

U sloves "naplnil se" a "přiblížilo se" používá řečtina minulý čas nazvaný perfektum. Podobný minulý čas v češtině neznáme, ale dokážeme ho popsat slovy: je to děj ukončený v minulosti, jehož účinky však trvají do přítomnosti. "Naplnil se" a "přiblížilo se" označují, že naplnění se času a přiblížení se Božího království je děj minulý, ale účinky tohoto času a království cítíme stále v přítomnosti.

Celkový "přerod" člověka

Důsledkem toho je obrácení a uvěření evangeliu. Kát se, či obrátit se, neznamená jen změnu směru nebo pohledu, ale celkový "přerod" člověka, změnu smýšlení, postojů, životní filozofie. Z toho pak vyplývá fakt uvěření. Uvěřit neznamená mluvit o intelektuálním ukotvení člověka. Mluví o dospělosti věřícího člověka. Uvěřit znamená setkat se s Bohem, jak Mojžíš na hoře Sinaj nebo prorok Eliáš na vrchu Choreb.

Kristus zde používá dva imperativy: "Obráťte se a věřte!" Oba jsou v přítomném čase, tedy týkají se nejen historie, ale i nás – současníků. Ježíš nás vyzývá k obrácení. Kajicnost je prvním krokem k uvěření. Jako by chtěl text mezi řádky říci:

"Jak může uvěřit ten, kdo se neobrátil, kdo nemá kající srdce?" Pokud se naplňuje čas a přibližuje se Boží království (činnost Boha), žádá se i činnost člověka (Obráťte se a věřte).

Takto se vytváří skupina následovníků – prvních křesťanů, společenství Církve, která je červenou nití celého evangelia. Tito následovníci zůstávají věrní Ježíši až do jejich rozprchnutí se v Getsemanech, ale nově se objeví a obnoví po Pánově zmrtvýchvstání.

Na začátku postní doby jsme vyzváni zastavit se, obrátit, uvěřit. Je to náš plán na příštích 40 dní, ale nezapomínejme, že 40 dní označuje i celý lidský život.

(podle KN)



„Nemám čas se modlit!“ *A jak si to ospravedlňujete vy?*

V tomto článku se věnujeme sedmi výmluvám pro zanedbávání modlitby. Nechceme to celé zjednodušovat, ale kdo se nenajde alespoň v jednom bodě?

1. "Už jsem se pomodlil."

Znáte ty fráze typu "modlil jsem se včera", "modlil jsem se před týdnem" či "dost jsem se namodlil jako dítě". Nebo "modlil jsem se, ale Bůh mě neslyšel". Ano, všichni to říkáme. Žít s Bohem je jako žít každý jiný vztah. Vyžaduje si společný čas. Je třeba spolu mluvit, najít si na sebe čas, otevřít si srdce. Nelze vše říci v jediné modlitbě. Ne, modlitby mají být součástí našeho každodenního života.

Tak mu svěříme své touhy i to, co nás bolí. Avšak ne vždy odpovídá. Proč? Buď nás chce povzbudit ve vytrvalosti, nebo zvážit naše svobodné přání v komplexním obraze, který vidí jen on sám.



2. "Pomodlím se později."

Někdy si řekneme, že to uděláme večer nebo někdy přes týden, když budeme mít trošku volna. Jen aby to nebylo až v důchodu! Tak či onak, hledáme způsoby, jak to odložit "na potom". Omlouváme se slovy "mám hodně práce" či "děti mě potřebují, ale později se určitě pomodlím".

Velmi dobře však víme, že "pak" to i tak neuděláme. A život prostě pokračuje. Ale chceme ho skutečně prožít s Bohem? Ano, někdy je skutečně těžké najít si čas na modlitbu. Zkusme si tedy vyhradit alespoň chvíli času a přežehnat se před spaním či před pracovním setkáním. "Miluj mě teď," říká nám Pán.

3. "Nemám na to náladu."

I toto se často říká. "Nemám na to náladu." Cítit Boží blízkost je sice krásné a důležité, avšak nikoli nutné k tomu, abychom ho pozdravili. Mnozí světci roky necítili jeho přítomnost. Matka Tereza například padesát let.



Víme, že Bůh dá duším, které ho upřímně hledají, někdy projít "pouští" či "černou nocí". Zejména těm, kteří ho milují pro něj samého a nedělají to vše jen pro radost, která vyvěrá z modlitby.

4. "Nic od Boha nechci."

I kdyby to byla pravda (může to vůbec být pravda?), bylo by dobré poděkovat mu za všechno, co nám dal, a prosit za druhé a jejich potřeby. Modlitba není jen prosba, ale i děkování, omluva a klanění se.

5. "Nechci Boha otravovat."

Všechno je to jinak! On chce, abychom ho otravovali! Stvořil nás z lásky a každou chvíli života nás drží s láskou. Můžeme ignorovat tak velký zájem?



6. "Nevím, jak se modlit."

To nikdo neví přesně. Je třeba s tím jen začít, například vyznáním toho, co právě cítíme: "Pane, já nevím, jak k tobě mluvit." Mnoho autorů ve svých knihách mluví o modlitbě a o jejím prohlubování.

7. "Nemám na to čas."

Pokud je to pravda, nejde o výmluvu. Nicméně, pokud si na modlitbu nenajdeme čas, pokud si to nenaplánujeme, nikdy ten čas ani nebudeme mít. Proč o tom neříct i Bohu? Například takto: "Pane, pomoz mi lépe si naplánovat čas."

Pokud i vy patříte k těm zaneprázdněným, dejte si do svého okolí několik věcí, co vám připomenou modlitbu. Například noste prsten - růženec nebo přívěšek

s křížem. To vše vám pomůže vytvořit si čas na modlitbu. Možná postačí i obraz Božího milosrdného srdce na stěně a budík nastavený na třetí odpoledne.

Máte děti a někdy vás unavují jejich ustavičné žádosti či povinnosti? Obráťte se na naši Matku Marii, bude orodovat za vaše modlitby!

(podle Slovo+)

Falešní proroci Duchovní ohrožení

Harmonie se světem, sebezdokonalování, neomezený potenciál skrytý v člověku, pozitivní myšlení, nové náboženství pokoje, které spojuje všechny dobré prvky světových náboženství se starověkou moudrostí pohanské víry... Tato zdánlivě přitažlivá hesla obsahují nebezpečnou hrozbu pro duchovní život člověka.

Ježíš Kristus před svým umučením a smrtí na kříži vyslovil velmi vážné



upozornění: "Mějte se na pozoru, aby vás někdo nesvedl. Neboť mnozí přijdou v mém jménu a budou říkat, já jsem Mesiáš a svedou mnohé. ... A tehdy mnozí odpadnou a navzájem se budou zrazovat a jedni druhé nenávidět; povstanou lživí proroci a mnohé svedou, a protože se rozmůže

nepravost, vychladne láska mnohých. Ale kdo vytrvá až do konce, bude spasen." (Mt 24,4-5.10-13).

Nová éra

Ježíšova slova obsahují neměnnou pravdu, kterou si musíme vzít k srdci. Od dob Ježíšova pozemského života vystoupilo mnoho falešných "Spasitelů" nabízejících svou vizi pozemského ráje a lidského štěstí. Dějiny nás učí, že důsledky působení takových lidí byly vždy tragické. Stačí zmínit například komunistický pokus vybudovat svět bez Boha, který přinesl smrt milionům lidí.

Rovněž dnes se otevřeně i skrytě šíří idea, která odvádí lidi od Krista, pramene pravdy, a od Církve, správkyně Boží milosti. Jde o "new age" (novou éru) - utopický světonázor o příchodu nové éry duchovní různorodosti a síly (Éra Vodnáře), ve které přestanou existovat dosavadní společenské struktury, díky čemuž lidstvo dosáhne úplné svobody a štěstí" (sr. Michaela Pawliková OP, Utopijny ráj - New Age. Sandomierz 2008).

Zakamuflované nebezpečí

Je obtížné určit hranice působení new age, protože toto hnutí je duchovní guláš. Používá pojmy a prvky různých náboženství včetně křesťanství, přičemž deformuje jejich skutečný význam. Proto je velmi důležité Ježíšovo varování a výzva na bdělost: "Dávejte si pozor na falešné proroky, kteří k vám přicházejí v ovčím rouše, ale uvnitř jsou to draví vlci. Poznáte je po jejich ovoci. Sklízejí se snad hrozny z trní a fíky z bodláčí? Tak tedy každý dobrý strom nese dobré ovoce a špatný strom nese zlé ovoce." (Mt 7,15 -17).

Svědectví těch, co se osvobodili zpod vlivu New Age, ukazují, že pacienta lze velmi snadno svést tím, že v "ambulanci" biotronika se nacházejí obrazy svatých. Ba nejednou se stává, že jasnovidce vyvolává Pannu Marii, Ježíše a svaté, případně cituje Bibli. Taková kamufláž však nemění nic na tom, že jde o okultismus, při kterém se využívají temné síly a moc zlého ducha k dosažení zdánlivého dobra.

"Urychlený" duchovní růst

Rozvíjení vztahu s Bohem, které se neobejde bez duchovního růstu, není jednoduché. Je to proces, který si od člověka vyžaduje pokoru, trpělivost, důvěru v Boha, spolupráci s jeho milostí a boj proti svým slabostem. Je to celoživotní úkol. Nabídky rychlého duchovního účinku, "zázračného" osvícení a snadno dosažitelné "spásy" bez kříže a utrpení jsou pastí. Dokonce i kdyby obsahovaly křesťanské prvky, nemají s Kristovým učením nic společného. Jak příklad můžeme uvést celosvětově rozšířený kult *Lampa na hoře*, který údajně umožňuje lidem "vystoupit



do nebe", aniž by čekali na chvíli smrti. V tomto "nebi" dosáhnou stav takzvaného nesmrtelného učitele (tato sekta představuje i Ježíše Krista jako jednoho z "nanebevstoupivší" učitelů).

Moira Noonanová, která byla více než 20 let členkou hnutí New Age, říká: "Znám modlitby Lampy na hoře, protože jsem měla s touto sektou kontakt. Používají modlitby a růženec, které jsou totálním výsměchem katolické víry. Jejich růžence nemají kříž, ale jakýsi posvátný medailon. Recitují Otče náš, jenže s pozměněnými slovy. Modlí se Zdravas, Maria, ale vynechávají slova: ‚pros za nás hříšné‘. Používají modlitbu ke svatému Michalovi archanděli, kde prosí o ochranu, ale nazývají ho ‚mistr Michal‘. Také on je podle nich učitel, který vystoupil do nebe!" Prvky převzaté z křesťanství nedělají tento kult křesťanským, ale slouží k tomu, aby mu dodaly punč důvěryhodnosti.

Kdo je bohem v New Age?

New age odporuje prvnímu Božímu přikázání. V tomto hnutí je člověk bohem sám pro sebe. Sám si určuje pravidla a hodnoty. Bůh zde nemá žádné slovo. Dokonce, i kdyby se v New Age mluvilo o bohu, nejde o křesťanské chápání



Boha. Například církev Křesťanská věda, kterou založila Mary Bakerová - Eddyová, a z ní odvozené sjednocené církve a církve unitariánských univerzalistů navzdory svému sugestivnímu názvu nehlásají křesťanské učení. Moira Noonanová ří-

ká: "O Nejsvětější Trojici se v nich učí jako o třech instancích, z nichž se skládá bytost, která představuje kult Sebe samé. Boha často nazývají Duch života, Univerzální mysl, Nejvyšší inteligence nebo Velký architekt. Jejich bůh nemá nic společného se Spasitelem a mohli bychom ho nazvat, Vědomí. Zakladatelé zmíněných církví nazývají své učení Nová mysl. Moira Noonanová pokračuje: "Učila jsem se to dlouhá léta. V Nové mysli jde o změnu vědomí. V podstatě to vůbec není náboženství, ale druh psychologie vymývání mozků. Podle této originální psychologie jsme součástí nekonečné Mysli. Bůh není nic jiného než nekonečná, beztvará energie, kosmická síla. Dáváme jí formu, přičemž silou svých myšlenek z ní tvoříme svět. My jsme absolutní tvůrci našeho světa. Pokud

měníme své myšlení, měníme podmínky a okolnosti svého života. Můžeme měnit realitu, protože naše čistá vůle je principem našeho vesmíru. Nová mysl zdůvodňuje tyto ideje odvoláním se přitom na Bibli. Vede dokonce biblické kurzy, při kterých používá takovou metafyzickou interpretaci." Kdo jiný než "otec lži" používá autoritu Písma na to, aby hlásal učení, které zcela odporuje jeho poselství?

Cíl a ovoce působení

Vrcholem křesťanského života na zemi je přijmout Boží vůli a podřídit se Božimu vedení. Je to bezpečná cesta ke sjednocení s Bohem ve věčnosti, čili k dokonalému štěstí a lásce.

I okultní praktiky se zdánlivě snaží udělat člověka šťastným. Jde však o opačně chápané štěstí, které spočívá v tom, že člověk využívá temné síly na to, aby získal moc, bohatství, zdraví a nadpřirozené poznání. Takové využívání démonických sil je vzpourou vůči Bohu.

Zcela jiný charakter mají zázračné události, které se dějí v Církvi. Lidé získávají uzdravení, duchovní rozlišování a různé dary působením Ducha Svatého. Moira Noonanová správně poznamenává: "Dary Ducha Svatého jsou skutky služby, které jsou konány proto, aby rostlo Kristovo tělo. Neslouží jako projevy moci a panování. Tyto dary nevyzdvihují člověka nad jiné lidi." Toto je zásadní rozdíl.

Dary, které pocházejí od Boha, slouží k posílení víry, a ne na to, aby živily lidskou pýchu. Jejich cílem není vyvolávat senzace.

Kdo je za tím?

Ovoce nadpřirozeného daru umožňuje rozlišit, od koho dar pochází - od Boha, nebo od ďábla. Třetí možnost neexistuje. V duchovním světě neexistují "neutrální" síly. Moira Noonanová o tom svědčí takto: "Paranormální schopnosti jsou parodií darů Ducha Svatého. Pokud dostáváš informaci od bytosti patřící do paranormální sféry, ten, kdo ti ji předává, je démon. Vím to, protože sama jsem plnila úlohu média." A pokud dar pochází od zlého ducha, nemůže přinést dobré ovoce, a to ani tehdy, když se zpočátku zdá, že přináší uzdravení



nebo poznání. Je to jen zdánlivé dobro, protože cílem zlého ducha je vždy člověka zničit. Moira, která sama na sobě zakusila působení démonů, tvrdí: "Charakteristikou démonů je zkaženost. Jsou to lháři. Vedou člověka stále hlouběji do hříchu. Neviditelní démoni hnutí new age obvykle ponořují člověka do hříchů nečistoty, přičemž ospravedlňují nemravnost. Přinášejí se sebou i ducha útlaku, aby lidi týrali pocitem viny. Duch Svatý nám ukazuje náš hřích, ale netýrá nás. Neuvádí nás do stavu dusícího zoufalství. Když nás Duch Svatý přesvědčuje o hříchu, zároveň nás vybízí k zkroušenosti, díky které budeme osvobozeni. Toto se ve světě okultismu neděje. Démoni vtahují člověka do hříchu stále hlouběji." Výjimky z tohoto pravidla neexistují. Se zlým duchem nesmíme navázat žádný kontakt, protože cena za to je příliš vysoká - věčný život člověka.

Být jako Bůh

Mít božskou moc, poznání a nesmrtnost je pro člověka věčným pokušením. Už prarodiče v ráji se dali svěst satanovým slibem: "V den, kdy z něho pojíte, otevrou se vám oči a budete jako Bůh znát dobré i zlé" (Gn 3,5). Dnes tato slova v jistém smyslu parafrázuje New Age. Moira Noonanová díky svým dlouholetým zkušenostem v tomto hnutí říká: "Přivřenci new age obvykle o reálném Ježíši nemluví a pokud ano, spojují s ním pojmy jako kosmický Kristus, Kristovo vědomí, nebo Ježíš, nanebevstoupený učitel. Jestliže budeš provádět určené praktiky, dosáhneš Kristovo vědomí, budeš myslet jako Kristus, čili staneš se dalším Kristem. Kurz zázraků hlásá, že všichni jsme potenciální Kristové, avšak zatím jsme se ještě neprobudili do úrovně Kristova božství v nás samých. Když se probudíme, vyřešíme všechny problémy světa. Všude zavládne pokoj a Duch Svatý nebude potřebný." Je to stará ďábelská lež, akorát v novém hávu. Ale člověk odmítne Boha, je bezbranný vůči ničivému působení zlého ducha. Ďábel jen čeká na chvíli, kdy by mohl člověka ponížit, zotročit a uvrhnout do věčného pekla. Proto je velmi důležité žít ve vztahu s Bohem a vyhybat se všemu, v čem je zlo v jakékoliv podobě (srov. 1 Sol 5, 22).

Tribunál milosrdenství

Od Stvořitele pochází všechno dobro, štěstí a milosti, které potřebujeme. Každý může čerpat z Božího nevyčerpatelného pramene lásky prostřednictvím svátostí, především Eucharistie a zpovědi, prostřednictvím modlitby a čtení Písma. Tento pramen je dostupný i pro ty, co se od Boha vzdálili, ale chtějí se obrátit. Ti, co vstoupili na území okultismu, mají prosit Boha o odpuštění a o milost zřící se

každého hříchu. Je třeba vykonat zpověď a vyjmenovat při ní všechny okultní praktiky, kterým se člověk věnoval (je vhodné navštívit i exorcistu, který poslouží rozhovorem, modlitbou za osvobození, případně modlitbou



exorcismu). Je třeba skoncovat se všemi špatnými praktikami a zbavit se okultních předmětů a knih. Když si člověk takto očistí duši a prostředí, ve kterém žije, musí naplnit svůj život Bohem a jeho milostí. Pán Ježíš řekl sestře Faustyně, že touží udělovat své milosti: "Mé srdce je přeplněné velkým milosrdenstvím k duším, a zvláště k ubohým hříšníkům. Kéž by mohli pochopit, že jsem je nejlepším Otcem, že pro ně vytryskla z mého srdce krev a voda jako z pramene přeplněného milosrdenstvím. Kvůli nim přebývám ve svatostánku a jako Král milosrdenství toužím duše obdarovávat milostmi, ale nechťjí je přijmout ... Ó, jak velká je lhostejnost duší vůči tolika dobrotě, vůči tolika důkazům lásky. Mé srdce je nasycováno samou nevděčností. Duše, žijící ve světě, na mě zapomínají; na všechno mají čas, jen ne na to, aby přišli ke mně pro milosti" (Deníček 367). Náš Bůh, Stvořitel vesmíru, se pokorně skrývá pod způsobou chleba a čeká, až

k němu přijdeme. Už na zemi nás chce obdarovat mnoha milostmi a v nebi každému připravil nepopsatelné poklady. Lze snad odmítnout takové pozvání?

(podle Milujte sa)

Pravda o oplodnění in vitro

In vitro je výlučně technika umělého vytváření lidí, což znásilňuje důstojnost lidského páru, jakož i počatého dítěte. In vitro představuje velké ohrožení života a zdraví touto metodou počatých dětí, není neškodná ani pro zdraví matek.

Z nejnovějších statistik světových pracovišť in vitro vyplývá, že jen několika procentům dětí, počatých touto metodou, je dopřáno narodit se. Znamená to, že statisticky **cenou narození jednoho živého dítěte je smrt deseti jiných dětí jeho sourozenců**. Souvisí to s tím, že během procedury in vitro se několikrát provádí selekce lidí v různých etapách jejich života zárodku i plodu. Mezi



několicími až několika desítkami k životu povoláním lidských bytostí se vybírají dvě až čtyři, které se přenesou do dělohy. Zbytek lidských zárodků umírá nebo jsou zmrazeny; miliony zmrazených lidských embryí na celém světě čeká na pozvolnou smrt! Další výběr se děje

po případném zahníždění se více než jednoho zárodku v děloze - tehdy jeden nebo dva zůstávají žít a ostatní se zabíjejí. Do procedury in vitro je neoddělitelně vepsána procedura smrti. **Podle údajů britského Úřadu zdraví se z 3,8 milionu dětí, počatých metodou in vitro v letech 1992-2006, narodilo živých jen 122 tisíc dětí, čili jen 3,21% touto metodou počatých lidských bytostí...** Jiným důvodem, pro který nelze souhlasit s in vitro, je fakt, že všechny děti počaté touto metodou patří do skupiny se zvýšeným rizikem, co se týká úmrtní při a po porodu, jakož i co se týče náchylnosti na různé nemoci, zvláště vrozené a geneticky podmíněné. Konkrétně ve srovnání s dětmi počatými přirozeně **bylo u dětí počatých in vitro zjištěno: čtyřikrát více mrtvě narozených dětí; dvakrát vyšší úmrtnost novorozenců; podstatné zvýšení počtu vrozených vad a nádorů, například téměř čtyřikrát častější rozštěp rtu a patra, čtyři až**

pětkrát častěji srůst hlтанu, jeden a půl krát častější mozkové příhody, dva až třikrát častěji hospitalizace a různé typy operací do třetího roku života dítěte.

Odborníci poukazují na negativní zdravotní a morální důsledky pro rodiče, zvláště pro matky. Mezi nejčastější zmiňované patří: **zvýšené riziko onemocnění rakovinou vaječníků a prsu, možnost objevení se ovariálního hyperstimulačního syndromu**, který vzniká při nadměrné reakci vaječníků na hormonální stimulaci. U obou potencionálních rodičů se může vytvořit přesvědčení, že k dosažení svého cíle lze souhlasit se zabitím jejich dětí a vystavit je zdravotním rizikům.

Svatý Jan Pavel II. varoval: "I různé techniky umělého oplodňování, které zdánlivě slouží životu a často probíhají s tímto úmyslem, v praxi vytvářejí možnost nových útoků na život. Z morálního hlediska jsou nepřijatelné, protože oddělují plození od pravého lidského kontextu manželského aktu" (Evangelium vitae 14).

Vědci a státní představitelé jsou povinni říct o novodobé, etické, život a důstojnost počatých dětí i jejich rodičů respektující metodě pomoci bezdětným manželům, jakou je naprotechnologie. Naprotechnologie diagnostikuje a léčí neplodný manželský pár, přičemž nemá žádné vedlejší účinky a nevzbuzuje etické pochybnosti. Oproti metodě in vitro je i mnohonásobně levnější. Proto jsme povinni usilovat o ukončení nelidské, zdravotně škodlivé a hluboce neetické metody, a podporovat a financovat naprotechnologie.

Autorka MUDr. Wanda Terlecká je prezidentkou Katolického sdružení polských lékařů.

Více o naprotechnologii např. na <http://www.plodar.sk/>

(podle Milujte sa)



Konspirační teorie – jaký postoj zaujmout

Knihkupectví v honbě za ziskem předkládají čtenářům i literaturu s nejrůznějšími záhadami, neuvěřitelnými příběhy a konspiračními teoriemi. Při dlouhodobém čtení takových knih se věřící katolíci vystavuje reálnému nebezpečí.

Vážená redakce,

ve velkém knihkupectví jsem v regálech s označením "Náboženství a religionistika" postřehl celou plejádu knižních titulů, které podle mého názoru vyvolávají u čtenářů zmatek. Byly to knihy o záhadách či takzvané neuvěřitelné příběhy, které se snažily objevit nové spiknutí a šířit strach. Mohli byste napsat, kdo má zájem vydávat takové konspirační teorie, a jaký postoj má k nim zaujmout věřící katolíci? Děkuji.

Miloš

Milý Miloši,

oceňuji váš postřeh a schopnost rozlišit, co patří a co nepatří do oblasti náboženství a religionistiky. Bohužel tento jev se vyskytuje zejména v knihkupectvích, jejichž prioritním cílem je zisk. Média ve svých různých formách nehledají totiž pravdu, ale senzaci, i když nedůvěryhodnou. To, že svým postupem vyvolají u lidí chaos, je nezajímá. Samotné konspirační teorie, které veřejnosti podsouvají názor, že "tady neustále někdo tajně působí, jen aby uškodil", jsou také důsledkem společenského zmatku, který vznikl v takzvané postmoderní společnosti. Ta je známá svým heslem: "Všechno je možné!" A pro toto mnozí lidé ztratili nejen víru v Boha, ale i ve vlastní rozum a hledají nové způsoby vysvětlení věcí, které se kolem nich dějí.



Člověk má ve svém srdci vepsanou touhu po Bohu. Koncilní konstituce *Gaudium et spes* upozorňuje, že člověk může zapomenout na pozvání od Boha a hledat jiné způsoby naplnění této touhy. Jedním ze způsobů hledání náhrady za Boha jsou tedy i konspirační teorie. Bůh přesahuje člověka a stejně každého z nás převyšuje i řád věcí, které stvořil. Proto člověk může věřit Bohu a jeho prozřetelnosti, nebo může věřit různým teoriím, které mu však nedokážou dát odpovědi na jeho bytostné otázky. Konspirační teorie sice vysvětlují, jak a proč se věci dějí, ve většině případů však jde o fikci, kterou lze pro nedostatek důkazů velmi snadno vyvrátit. Pro věřícího katolíka mohou představovat různé konspirační teorie nebezpečí v případě, že bude jejich učením nahrazovat místo a roli Boha ve svém životě. Touto cestou totiž říká Bohu své ne, protože hledá jiného "pána a stvořitele".

Některé konspirační teorie nemusí přímo ovlivnit naši víru. Jsou však i takové teorie, které fabulují život Pána Ježíše Krista nebo údajně "odkrývají" tajemství Vatikánského archivu. Ty již mohou zatřást nitrem člověka, zvláště pokud se dlouhodobě věnuje četbě těchto teorií, neboť uměle si vytváří prostor k pochybnostem.

Takové záměrné pochybování nevzešlo z upřímného hledání Boha, ale přichází ze strany člověka, který úmyslně zkresluje pravdu.

V konečném důsledku je čtení konspiračních teorií zbytečným utrácením času a riskováním ztráty vlastního rozumného úsudku věřícího člověka. A právě to je cílem takových teorií. Vyvolání pochybností může vést k oslabení víry, až k jejímu úplné ztrátě.

Nebezpečí je ještě větší v případě, pokud takové teorie přicházejí pod rouškou "vědeckých" faktů a nacházejí se například v knihkupectvích či knihovnách v oddělení odborné literatury. Jelikož není možné s takovými teoriemi polemizovat ani o nich diskutovat, nemá smysl se jimi zabývat, a tak se zbytečně vystavovat ohrožení své víry a vztahu s Bohem.

(podle KN)

Sportovní soutěže v neděli, mše svatá a svátosti

Sport je součástí kulturního rozvoje, nemůže však nahradit duchovní život jednotlivce nebo týmu. Na mši svatou s nedělní platností možné jít i v sobotu večer nebo v neděli večer, přípravu na přijetí svátosti určí kněz.

Vážená redakce,

jsm sportovec, středoškolák. V zimě se věnuji lyžování na běžkách, v létě horské a silniční cyklistice. Soutěže, v rámci kterých jsem vázán na ostatní sportovce z týmu, jsou většinou o víkendech. Proto se mi často v neděli nepodaří dostat do kostela na mši svatou. Chtěl bych absolvovat přípravu na svátost biřmování, nevím však, jak to udělat, protože pro soutěže pravděpodobně vynechám nedělní mše svaté. Prosím porad'te. Děkuji.

Lukáš

Milý Lukáši,

abys sám našel odpověď, se kterou by souhlasilo tvé svědomí, potřebuješ pochopit význam sportu podle nauky Katolické církve, jakož i význam dne Páně – neděle.

Svatý Jan Pavel II., který byl také aktivní sportovec, se v roce 2004 u příležitosti zřízení vatikánského úřadu na podporu sportu vyslovil, že sport chápe jako součást kultury, podstatný prvek rozvoje lidské osoby, pokoje a bratrství. Církev vysoce hodnotí sport, neboť nám pomáhá udržovat zdraví, fyzickou kondici, psychické uvolnění, přináší radost, upevňuje ducha sounáležitosti, učí nás překonávat sama sebe a je prostředkem pro budování nové kultury a míru mezi národy. Když Církev vyzdvihuje dobro stvoření (tělesnost, zdraví, odpočinek), vždy usiluje pozvednout i prorocký hlas tam, kde se člověk odklání od původního Božího záměru. A to platí i pro oblast sportu.



Svatý Jan Pavel II. a i papež František připomněl sportovcům úkol sjednotit se v boji proti deviacím sportu, které jsou překážkou celistvého rozvoje lidské osoby. Není třeba ti přece dokazovat, jak se v mnoha případech sport stal oslavou tělesnosti, prostředkem amorálních zisků (korupce, sponzoring, prodej televizních práv), hazardem se zdravím (doping) či novým "náboženstvím", při kterém oslava sportovců a sportovních klubů nabývá formu modloslužby. Pravý význam sportu v Božím plánu je, že sport není cíl, ale prostředek pro lepší plnění svého povolání a stavovských povinností. Sport se nikdy nemůže stát náhradou náboženství, neboť by se v konečném důsledku obrátil proti nám.

Milý Lukáši, ještě odpovím na tvé konkrétní otázky. Poznamenal jsi, že pro soutěže v neděli nestihneš účast na mši svaté. Doporučuji ti v jednotlivých případech jít na mši v sobotu večer, která je platná na neděli nebo v neděli večer. Ve větších městech je nedělní mše svatá i v pozdních večerních hodinách, například v univerzitních pastoračních centrech. Co se týče přípravy na svátost biřmování – lze ji po dohodě s místním panem farářem, který ti jistě vyjde vstříc, absolvovat v čase a na místě, které bude pro tebe přijatelné.

Ke slavení neděle a svátostí dodám, že se sportem hluboce souvisí, protože tě učí, co znamená pravé společenství lásky, což potřebuješ i ve svém cyklistickém týmu. Například někdy je třeba zapomenout na sebe, aby si pomohl spolujezdci. Určitě by o tom uměl říci své i slovenský vrcholový cyklista Peter Sagan, který nedávno přijal svátost biřmování. Na to potřebuješ vnitřní sílu a tu získáš pouze – obrazně řečeno – přijetím "energetického pokrmu a nápoje", kterým je Kristovo tělo a krev.

Ve mši svaté, kde jsme účastníky vítězného zápasu Krista nad mocnostmi hříchu a smrti, se můžeme se sv. Pavlem učit bojovat "dobrý boj a získávat trofej", vytrvale běžet za vítěznou cenou. A když mluvíš o přípravě na svátost biřmování, chci ti říct, že Duch Svátý je *dynamis* - Boží síla, je *exstasis* - vyjití ze sebe a překonávání sebe sama, je duchem jednoty, spolupráce a společenství, hluboké radosti a plesání. Pokud přijmeš Ducha, dokážeš svůj sport prožít naplno, přinese radost tobě i tvým soupeřům. Zvládneš to. Přeji ti mnoho sportovních úspěchů a Boží požehnání.

(podle KN)



Vyprávěj mi o Bibli

AŽ DODNES

V Písmu Bůh promluvil prostřednictvím lidí a lidským způsobem. Proto se Bibli zabývají i odborníci z různých vědních disciplín. Tato práce je nezbytná. Už jen skutečnost, že Bible byla napsána v hebrejštině, aramejštině a řečtině, vyžaduje namáhavou práci překladatele, přičemž jejich úsilí se nevztahuje pouze na jazyk.



Překladatel musí dobře znát starobylý způsob myšlení a vyjadřování svatopisců, neboť biblické spisy jsou poznamenány dobou a prostředím, ve kterém byly napsány.

Dnes čteme Písmo ve více překladech do mnoha jazyků. Mezi biblickými originály a současnými verzemi stojí staletí. Při čtení Bible nám může přijít na mysl oprávněná námitka, zda a do jaké míry je biblický text věrohodný. Originály biblických knih tak, jak je zapsali původní autoři, se nám už nedochovaly. Nemůže nás to překvapit, protože tehdy známý materiál nevynikal trvanlivostí. Navíc křesťané čelili krutému pronásledování, když velké množství rukopisů bylo zničeno, zvláště za vlády císaře Diokleciána (284 - 305 po Kr.).

Přece však nemusíme mít obavy, že by se v průběhu časů biblický text změnil nebo dokonce zfalšoval. Existuje speciální obor biblického studia, který se nazývá textová kritika. Za použití vědeckých postupů porovnává různé starobylé rukopisy a zachované fragmenty Písma s cílem rekonstruovat v co největší a z časového hlediska nejbližší možné míře původní biblický text. Výsledkem práce textové kritiky je tzv. kritické vydání Bible. Jde o takovou publikaci, která je opatřena poznámkami pod čarou, ve kterých jsou uvedeny

všechny známé starobylé texty (fragmenty, kodexy, atd.), Jakož i starobylé překlady (syrské, koptské, latinské, atd.), Citáty biblických veršů z děl starověkých autorů nebo ze starobylých lekcionářů. Abychom měli představu, o jak náročný úkol jde, uvedu, že současně kritické vydání Nového zákona, tzv. Nestle-Aland, je výsledkem vzájemného srovnání přibližně 5488 dostupných rukopisů a jejich částí.

Nejstarší část starozákonního textu pochází ze 7. století před Kr. a je vyrytý do stříbrného amuletu s rozměry 2,54 cm x 11,6 cm. Jsou na něm verše z Nm 6, 22-27 (Áronovo požehnání). Nejstarším úplným rukopisem Starého zákona je tzv. Leningradský kodex z roku 1008 po Kr., který je v současnosti předlohou pro kritické vydání hebrejského textu Bible Hebraica Stuttgartensia. Dodnes je známých přibližně 3000 rukopisů Starého zákona.

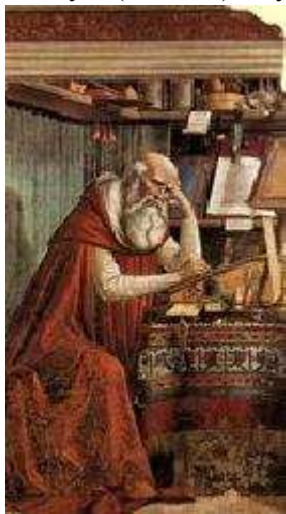
Židovské náboženství mělo ve starověku kategorii zákoníků a kněží, jejichž úkolem bylo uchovávat a věrně předávat posvátný text Bible. Materiál, na který se psalo, papyrus nebo pergamen, neměl dlouhou trvanlivost, kněží a zákoníci museli relativně často opisovat biblický text. Přispěla k tomu i ta skutečnost, že svitky se používaly při liturgii v chrámu a v synagogách, a tedy docházelo k jejich opotřebení. V období přibližně od 1. do 4. století po Kr. existovala židovská skupina tzv. soferim - písařů, jejichž úkolem bylo věrně opisovat biblický text. Jejich pojmenování "soferim" pochází z hebrejského slovesa "safir" a znamená "počítat", neboť při přepisování počítali písmena a slova, aby se žádné neztratilo, a bděli tak nad pravostí textu v rukopisech. Zhruba od 6. století se zformovali učenci tzv. masoreti, kteří do biblického textu vložili samohlásky, neboť do té doby hebrejský text Bible obsahoval pouze souhlásky. Když se v roce 1947 v lokalitě Kumránu u Mrtvého moře našli fragmenty starozákonních textů, které se datují do období 2. století před Kr. až 1. století po Kr., ukázalo se, že navzdory odstupu 1000 let s již zmíněným Leningradským kodexem mají velkou shodu.



V Egyptě žilo v období 3. - 2. století před Kr. odhadem asi až milion Židů, kteří již nerozuměli hebrejštině, protože jejich každodenním jazykem byla řečtina.

Na jejich žádost byl v tomto období v egyptské Alexandrii vytvořen překlad Starého zákona do řečtiny, který dostal pojmenování Septuaginta (v překladu sedmdesát), neboť podle tradice se na jeho vzniku podílelo 70 učenců. Jde o nejstarší a nejdůležitější překlad Starého zákona ještě před vznikem křesťanství. Význam Septuaginty spočívá především v tom, že zpřístupnila starozákonní text židům žijícím mimo domovinu a umožnila znát posvátně spisy Starého zákona řeckému světu. Text Septuaginty byl mimořádně důležitý pro křesťany. Když se křesťanství šířilo v tehdejší Římské říši, kde úřední řečí byla řečtina, první křesťané využívali s oblibou Septuagintu, aby v pohanském prostředí ukázali, že Kristus je naplněním starozákonních zaslíbení. Samotní židé si překladu zpočátku vážili a používali ho, ale po roce 90 po Kr. se začali od něj distancovat. Důvodem byla skutečnost, že ho používali křesťané a obsahoval některé knihy, které židé neměli ve svém seznamu posvátných knih.

Pro křesťanství západní Evropy má velký význam překlad, který učinil svatý Jeroným (347-420), když přeložil Písmo z původních jazyků do latiny. Překlad



pro svou oblíbenost a použití dostal označení Vulgate (v latině "rozšířená"), což dokazuje i skutečnost, že v současnosti je známo více než 8000 rukopisů Vulgáty. Jeroným původně dostal v roce 382 nařízení od papeže Damasa I. revidovat různé latinské překlady, neboť se mezi sebou lišily. Na překladech pracoval prakticky až do své smrti v roce 420 v Betlémě. Obnovený překlad, tzv. Nova Vulgate, byl vydán až během pontifikátu papeže Jana Pavla II. v roce 1979.

Dosud nejstarším známým textem Nového zákona je fragment papyru s označením P52 (tzv. Ryland papyrus), který obsahuje úryvek z Evangelia podle Jana 18, 31-33. Datuje se přibližně do roku 125 po Kr., Tzn. jen 30 - 40 let od původního evangelia.

Novozákonní texty se původně psaly na papyrus a byly psány velkými písmeny řecké abecedy. Ty se psaly až do 9. století a nazýváme je "majuskulní" rukopisy. Do dnešní doby se zachovalo více než 300 takovýchto rukopisů. Od 9. století po vynález knihtisku v 15. století začaly převládat rukopisy napsané malými písmeny řecké abecedy, které nazýváme "minuskulní" rukopisy. Do dnešní doby se zachovalo více než 2500 takových rukopisů.

První rukopisy se psaly bez mezer mezi písmeny, bez diakritiky a přízvuků, což pozdějším opisovačům mohlo způsobovat potíže s porozuměním textu. Od 3. století po Kr. začíná převažovat psaní na pergamen. Každá generace písařů měla mírně odlišný způsob psaní, což je poměrně spolehlivým prostředkem při datování jednotlivých rukopisů.

K zvyklostem písařů patřilo zkracování těch svatých jmen, která se v biblickém textu často opakovala (ΘΣ namísto ΘΕΟΣ - Bůh, ΧΣ namísto ΧΡΙΣΤΟΣ - Kristus, ΚΣ namísto κυριος - Pán, ΙΣ namísto ΙΗΣΟΥΣ - Ježíš).

V případě novozákonních textů jeho prepisování prostřednictvím profesionálních opisovačů bylo zpočátku nemožné, protože první tři století byli

křesťané vystaveni pronásledování. Běžnou praxí bylo, že některý člen křesťanského společenství dal přepsat spis a poslal ho dalšímu společenství. Vycházíme ze svědectví apoštola Pavla, který ve svých listech vyzývá věřící,



aby jeho list dali přečíst i jiným. Křesťané uvedli nový způsob formy napsaného textu, kterým byl kodex, tzn. pergamenová rukopisná kniha. Mezi nejstarší a nejvzácnější úplné texty Nového zákona patří Sinajský kodex (4. století), Vatikánský kodex (4. století) a Alexandrijský kodex (5. století).

Když porovnáme zachované biblické texty s antickými díly starověkých autorů, zjistíme, že navzdory pro křesťany nepříznivé situaci prvních století se zachovalo mnoho biblických textů. Ani z antických děl se nám nedochovaly originály, a přece je přijímáme jako hodnověrné. Nabízím několik srovnání. Odstup mezi vznikem Homérova díla Ilias a Odysea (8. století před Kr.) a jeho nejstarším úplným rukopisem (11. století po Kr.) je 1900 let. Odstup mezi vznikem Sofoklových dramát (5. století před Kr.) a jejich nejstarším úplným rukopisem (8.-9. století po Kr.) je 1300 let. Odstup mezi vznikem Platónových dialogů (4. století před Kr.) a jejich nejstarším úplným rukopisem (894 po Kr.) je 1300 let. Odstup mezi vznikem textů Nového zákona v 1. století po Kr. a jeho nejstarším úplným rukopisem je přibližně 250 let.

Vytvoření rukopisu Písma byla i po finanční stránce mimořádně nákladná záležitost. Pro přípravu kodexu s novozákonními spisy, který obsahoval v průměru 200 - 250 listů o rozměrech 25 x 19 cm, bylo potřebných až 50 - 60 ovcí nebo koz. Zpracovanou kůži zvířat nazýváme pergamen. Křesťané v prvních stoletích více používali papyrus, který byl podstatně levnější,



a vyráběl se lisováním dužiny rostliny se stejným názvem. Nejednou docházelo k opětovnému použití pergamenu, který dostal pojmenování palimpsest (palin - znovu, opět; psao - škrábat). Asi 20% novozákonních rukopisů jsou palimpsesty. Nejznámější je Kodex Efremi Rescriptus, který pochází z 5. století, ale v 12. století byl seškrábán a byl napsán nový text. Papír pochází z Číny

a do evropského prostoru ho uvedli v 8. století Arabové. V současnosti je z celkového počtu 5488 rukopisů asi 1250 napsaných na papíře.

Když za císaře Konstantina v roce 313 po Kr. skončilo pronásledování křesťanů, začaly se opisy Písma zhotovovat s velkou úctou i po stránce vnější úpravy. Nejednou se používaly pozlacená počáteční písmena na začátku kapitol, ornamentální a figurální miniaturní malby a na vazbu rukopisů se vkládaly perly a drahokamy. Tato výzdoba vyjadřovala úctu, která se prokazovala Božím slovu. Ať je to pro nás napomenutím, abychom i my s úctou používali Písmo, neboť je to Boží slovo.

- - - - -

"Ať se ti nezdá, že už znáš Písmo. Z Božího slova můžeme neustále čerpat a nikdy jeho moudrost nevyčerpáme."

(sv. Jan Zlatoústý)

10 mýtů o Katolické církvi

Ne vše, co se o církvi píše a říká je skutečně pravda. Co Církev opravdu učí? Čím žije? A čemu skutečně věří? Mýtů o katolické církvi je nepočítaně. Vybírám jen některé.



Mýtus č. 3 Kristus je při každé mši svaté znovu obětovaný

Nepochopení. Teolog Alan Schreck vysvětluje: "Katolická církev nikdy neučila, že se Ježíš při mši svaté znovu obětuje nebo že znovu trpí. Ježíš Kristus byl obětován jednou, ale Bůh nám ve svém milosrdenství tuto oběť znovu zpřítomňuje při mši, abychom my mohli hlouběji pronikat do významu této události."



Katechismus Katolické církve, bod 1366: "Eucharistie je tedy oběť, neboť zpřítomňuje (dělá přítomnou) oběť kříže, je její památkou a aplikuje její ovoce: Kristus, "naš Bůh a Pán ... jednou provždy [obětoval] sebe samého Bohu Otci smrtí na oltáři kříže, aby pro ně [lidi] provedl věčné vykoupení. Jelikož však po smrti jeho kněžství nemělo zaniknout (Žid 7,24.27), při Poslední večeři, v tu noc, kdy byl zrazen (1 Kor 11,23), ... [zanechal] Církvi, své milované Nevěště, viditelnou (jak vyžaduje lidská přirozenost) oběť, aby se jí zpřítomňovala krvavá [oběť], která se

měla jednou provždy uskutečnit na kříži, aby její památka zůstala až do konce světa a aby se jí spásná síla aplikovala na odpuštění hříchů, kterých se každodenně dopouštíme."

*(příště Katolická církev je mentálně na úrovni středověku.
Ať se více přizpůsobí modernímu světu)*

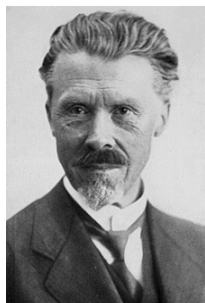
Oni takto a jak ty?



**Ernest Ferdinand
Sauerbruch**
1875-1951

Německý chirurg. Vyvinul tak zvanou Sauerbruchovu komoru, tedy tlakovou komoru pro operace otevřeného hrudníku.

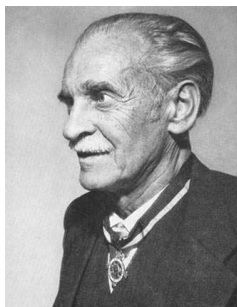
Není pravého lékařského umění bez světonázorového pokorného zaměření na Boha. Z této pokory vyvěrá mocná síla, kterou potřebujeme, abychom mohli vykonávat své povolání.



Friedrich von Huenne
1875-1975

Německý paleontolog, který je známý popisem mnoha druhů především evropských dinosaurů.

Tyto dlouhé dějiny života, který se neustále krok za krokem a stupeň za stupněm stává vyšším, představují právě stvoření živého světa. Je to činnost Boha, který všechno naplánoval a načrtl, a teď všechno řídí a udržuje.



Max Hartmann
1876-1962

Německý zoolog a přírodovědný filozof.

Výsledky nejpokrokovější přírodní vědy, fyziky, ani v nejmenším neodporují víře, která tvrdí, že za přírodou a nad ní stojí síla, která ji řídí... I kritickému zkoumateli přírody připadá všechno jako velkolepé zjevení přírody a nutí ho věřit ve Všemohoucího, který dává všemu smysl a který stojí za účelností všeho.

Zadáno pro ženy

Když se cítíš odvržená...



Krvácející žena

V této známé příhodě z 8. kapitoly Lukášova evangelia se na Ježíše tlačí celý dav lidí, ale on cítí, že "z něj vyšla síla", když se krvácející žena dotkla jeho roucha. Rozpoznal její velkou víru a řekl jí, že je to právě víra, která ji uzdravila.

Odvržená, odloučená, sama. Někdy tato slova vyjadřují naše pocity. Z nějakého důvodu se ocitneme mimo a nemáme odvahu ani zvednout zrak.

Krvácející žena byla odvržena společností. Pro krvácení, které ji už dvanáct let trápilo, byla podle Mojžíšova zákona pokládána za nečistou a nesměla se dotýkat lidí. Lukáš nám říká, že utratila všechny své životní úspory ve snaze vyléčit se. Teď tam stála nemocná, vyhnaná a zbídačelá. A stál tam i On, který byl její jedinou nadějí.

Když Ježíš procházel městem se zástupy lidí kolem sebe, protlačila se k němu tak blízko, aby se mohla dotknout jeho roucha. Žena, kterou společnost označila za "nedotknutelnou", natáhla ruku a dotkla se božskosti. Držela se Ježíše s tak obrovskou vírou, že byla uzdravena. Ježíš jí řekl: "Dcero, tvá víra tě uzdravila."

Kéž bychom se ve chvílích, kdy jsme na dně a cítíme se úplně samy a izolované od všech, dokázaly chytit Ježíše! Jeho slova nám říkají, že pokud se budeme k němu utíkat a hledat u něj uzdravení, budeme uzdraveny.

*Obrat' ke mně svou tvář, smiluj se nade mnou,
jsem tak sám, tak ponížený.
Žl 25,16*

Ženo bez jména,
tvoje víra je vzorem pro nás všechny.
Prosím, oroduj za mne, abych se ve chvílích,
když se cítím sklíčená,
uměla obrátit na toho, který uzdravuje.



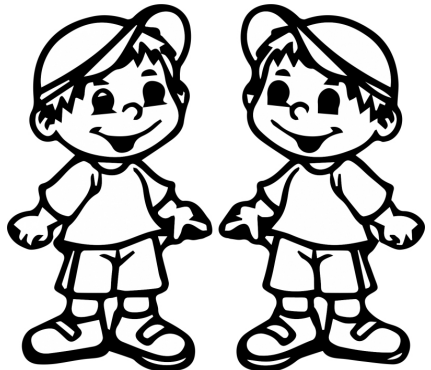
Dar lásky pro rodiče

5. kapitola *Láska je úžasná*

Nad mé chápání jsou tyto divy, jsou nedostupné, nestačím na to. (Žl 139,6)

Každé dítě je jedinečné mistrovské dílo. Neexistují dvě navlas stejná stvoření. Liší se otisky prstů, srdečním rytmem, vzorem duhovky i složením krve. Dokonce i jednovaječná dvojčata, přestože jsou si fyzicky podobná, mají zcela rozdílné vlastnosti a nadání. Naše děti se *nestávají jedinečnými* bytostmi postupně; ony *jsou jedinečné* od samého začátku.

Přestože jejich životy výrazně ovlivňuje prostředí a výchova, jedinečnost, která je v každém zakořeněna, odráží geniální



a předem připravený plán. Každé mateřské znaménko je ochranná známka, každá specifická vlastnost nese pečeť Božího záměru.

Písmo říká, že Bůh při početí otvírá lůno matky (srov. Gn 30,20), podílí se na formování tělesných funkcí a vkládá je do tapisérie života (srov. Ž 139,13-14). Každému dítěti osobitně kreslí plán a vlastní na něj autorské právo.

V Božích rukách je nejen určení pohlaví, čísla bot a barvy očí. Jeho genialita je zapsána i ve spleti osobnostních rysů, výjimečných vlastností a projevů chování, ba dokonce i v tom, jak si dítě počíná: zda má tendenci energicky vystartovat nebo raději opatrně vyčkává. On určuje, čemu bude v životě dávat přednost a jaké bude mít záliby.

Nejde o náhodný výběr. Bůh má se stvořením každého dítěte zvláštní záměr. Chce, aby se jeho síla, kreativita a obraz určitým způsobem odrážely v každické duši.

Pokud dopustí, aby se někdo narodil se zdravotními problémy, v konečném důsledku má i to sloužit k dobrému (srov. Jan 9,1-3). Jeho moc se často nejvíce projevuje v slabých. A v příbuzných nemocného buduje pevný charakter a soucit.

Vaše děti jsou povolány konat dobro (srov. Ef 2,10). Bůh je poslal na svět v konkrétním čase a prostoru, aby uskutečnily jistý záměr, na který jiní lidé nemají dostatečné předpoklady, aby naplnily potřeby, které jiní naplnit nemohou.

Když si uvědomíte, jaký zázrak je každé z vašich dětí, láska vás vyzve vydat se na dobrodružnou cestu, na které máte objevovat a odkrývat nádherná tajemství smyslu jejich života.

Je dobré ptát se: Jaké jsou? V čem jsou jedinečné? V čem jsou dobré? Co v nich je třeba objevit a podporovat?

Snad je vám už dávno jasné, že jejich pohlaví a pořadí, v jakém se narodily, nejsou náhody, ale dary. Jinak je třeba přistupovat k synům, jinak k dcerám. Chlapci potřebují zažít dobrodružství, budovat v sobě odvalu, aby z nich jednou byli zodpovědní muži. Dívky je zase třeba něžně ujistit o jejich kráse, povzbudit v nich ženskost a vést k tomu, aby ve vztazích nebyly sobecké.

Vaše prvorozené dítě si možná více rozumí s dospělými a bude z něj dobrý vůdce. Potřebuje se ale naučit, že nemusí za každou cenu všechno dělat po

svém. Druhorozené má ve zvyku být soutěživé, nejmladší nezávislejší, ale všechny je třeba vychovávat k tomu, aby své síly a pohnutky nasměrovaly na konání dobra.

Zjistili jste už, jaký typ inteligence má vaše dítě? Některé si snadno zapamatuje slova a fakta, jiné dává přednost manuální činnosti. Jedno může odmalička inklinovat k přírodním vědám, zatímco jiné je mistrem v navazování přátelství a lehce řeší vztahové problémy. Jsou mezi nimi vysloveně technické typy, ale i výborní baviči. Každé z nich vyniká v něčem jiném a vy byste měli jejich vzácné osobité vlastnosti podporovat a umět ocenit.

Zjistěte, jaký způsob komunikace a projevů náklonnosti vašim dětem nejvíce vyhovuje. Každé z nich byste měli milovat stejně, ale ne stejným způsobem. Jedno možná touží zejména po fyzickém vyjádření vaší lásky, zatímco druhé potřebuje především vaši pozornost a čas. Zkuste vyzkoušet, zda vašeho syna nebo dceru více potěší pochvala, nebo když jim v něčem posloužíte nebo dáte nějaký dárek. Když zjistíte, co od vás nejvíce potřebují, pak na to můžete efektivněji a systematicky zaměřit svou pozornost a energii, když jste s nimi.

Být milujícím rodičem znamená objevovat a vést. Poslouchat a všimnout si, o čem dítě přemýšlí, sní a jak dozrává. Rozlišovat mezi jeho chvilkovými rozmary a trvalým nadáním, které má od Boha. Poznat jeho návyky, bojovat spolu s ním proti slabostem a na druhé straně podporovat jeho silné stránky.

Často se stává, že rodiče dětem nerozumějí a nevedou je správně. Někteří se křečovitě snaží vtěsнат své dítě do svých plánů, a tak ho jen frustrují a nutí stát se zcela jiným člověkem, než jakým ho chtěl mít Bůh. Pokud se vaší dcerce daří za klavírem, nenuťte ji, aby se učila hrát na housle. Pokud váš syn vyniká v psaní a zpěvu, neponižujte ho jen proto, že není hvězdou ve fotbale. Naopak, odhalte a přijměte poklad, který jste dostali. Uznejte a podporujte jedinečné schopnosti svých dětí. Zalévejte a pěstujte semínka, která do nich Bůh zasel.

Pouze tak dítě dozrává a roste s pocitem jistoty, že má být takové, jaké je, a nemusí se celý život namáhat s plněním snů svých rodičů. Díky vaší výchově a obětavé lásce může s radostí opakovat slova žalmisty, který se plný důků modlil: " Mé nitro zformovals ty sám, v lůně mé matky jsi mě tkal. Chvám tě za tvá díla ohromná, za to, jak podivuhodně jsem udělán a že mou duši tak dobře znáš!" (Ž 139, 13-14).



PODĚKUJTE BOHU ZA TO, JAK VAŠE DĚTI STVOŘIL,
A POTOM UVAŽUJTE, KTERÉ NEJLÉPE REAGUJE
NA FYZICKÝ DOTEK, SLOVA UJIŠTĚNÍ, SPOLEČNĚ
STRÁVENÝ ČAS, OBDAROVÁNÍ NEBO SKUTKY SLUŽBY.
POKUD JIŽ VÍTE, KTERÝ ZPŮSOB DÁVÁNÍ A PŘIJÍMÁNÍ
LÁSKY KOMU VYHOVUJE, NAJDĚTE SI V DNEŠNÍ DEN
ČAS, ABYSTE JIM PRÁVĚ TAKOVÝM ZPŮSOBEM UKÁZALI,
ŽE JE MILUJETE.

Když dnešní úkol splníte, odpovězte si na tyto otázky:

- ? Jaké silné stránky vidíte v každém svém dítěti?
- ? Jak byste mohli poděkovat Bohu, že je stvořil právě takové, jaké jsou?
- ? Pokud nevíte, jakou formou nejraději projevují a přijímají lásku, zamyslete se nad tím, o co vás obvykle žádají a na co si nejvíce stěžují, když jim to nedáváte.
- ? Jakým způsobem jste jim dnes dali najevo, že je máte rádi?
- ? Jaká byla jejich reakce?

*Ruce tvé mě učinily pevným, dej mi rozum, ať se naučím tvým přikázáním.
(Žl 119,73)*

Tak, to jsem já?



9. Spravedlnost - dát každému, co mu patří

(Nebo jinak:
ctnost mravní síly)

Nespravedlnost je příčinou mnoha válek. Od roku 3 600 před Kristem do současnosti (tedy asi za 5 600 let) uskutečnilo lidstvo okolo 14 500 větších válek.

Odhaduje se, že v bojích přišlo o život asi 4 miliardy lidí.

Příčiny těchto válek jsou různé. Ale společný jmenovatel je egoismus a nespravedlnost.

Čistý úmysl

Spravedlnost začíná tam, kde člověk udělá to, co poznal jako pravdu. Spravedlivý člověk dává každému to, co mu patří – nikomu neublíží, nikomu nenadržuje.

Spravedlnost má být "usazená" v našich vztazích. To, co je spravedlivé, jaké vztahy máme mít k přírodě, k sobě, k bližnímu, k Bohu... to nám Bůh zjevil v Písmu a v přikázáních, v učení Církve, v přirozeném mravním zákoně...

Svatyně v duši člověka

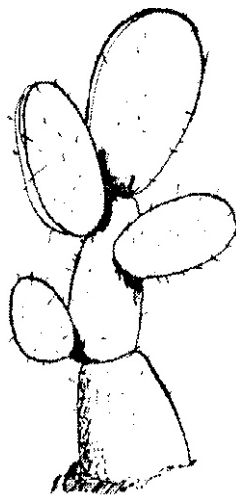
Bůh k nám mluví i skrze svědomí. Je to „svatyně v duši člověka“, ve které se člověk setkává s Pánem. Zde má člověk zachytit spravedlivý Boží hlas a jednat podle něho!

Jsem spravedlivý?

To poznáš, když si prozpytuješ svědomí a budeš vůči sobě upřímný.

Zde je pár pomocných otázek:

1. Co máš, co ti už léta leží ve skříni nebo na polici a nepotřebuješ to? Co myslíš, patří to jen tobě, když tvůj bližní trpí nouzí?
2. Ty se přejídáš? A ročně umírá několik milionů lidí hladem. Kromě nadbytečných kilo, netíží tě i svědomí?
3. Koho obíráš o drahocenný čas? Pokud jsi zloděj času, je to také nespravedlnost.
4. Jdeš pozdě na schůzku, a toho druhého z toho skoro kleplo, je to spravedlivé, nechat ho v nejistotě?
5. Nenutíš někoho do něčeho, co by sám nikdy neudělal?
6. Nezneužívá svobodu člověka?
U křesťanů není dovoleno násilím tlačit. Táhnout – povzbuzovat ke konání dobra ano.
7. Okradl jsi někoho o majetek, o čest? O dobré jméno?
Spravedlnost křičí: "Urovnej to!" Slíbil jsi někomu něco a teď ses na to vykašlal? On vložil do tebe naději a tys mu ji zpronevěřil? Strašně.
8. Daně ještě asi neplatíš, ale jak dodržuješ jiné spravedlivé zákony?



9. Obviňuješ Boha za různé události? Ale on stále po nás hasí. A pro řešení mnoha problémů stvořil tebe. I to je nespravedlivé: Obviňovat Pána Boha z toho, za co můžeš ty.

10. Spravedlnost má základ v pravdě. Snažíš se dát každému, co mu patří?

Přesvědčit se o síle pravdy

Jak je nádherné sledovat člověka, který dívá přímo do očí a ty víš, že ti neublíží, že ti neuškodí, protože je spravedlivý.

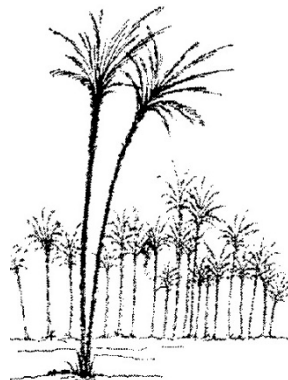
Pán Ježíš na téma o spravedlnosti řekl:

"Blahoslavení pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je království nebeské." /Mt 5,10/.

Získat nebeské království je mnoho, velmi mnoho.

To se vyplatí!

Vydrž v dobrém, buď hrdina a dej pozor, aby ses nestyděl sám před sebou.



Jsi spravedlivý?

1. Mezi tvými věcmi (knihy, CD nosiče, nářadí,...) máš něco, co ti nepatří a co bys měl vrátit?

- a) nemám 3
- b) mám 1 až 3 věci 2
- c) mám více než 3 věci 1

2. Předmět, který sis půjčil, více už nepotřebuješ. Vrátiš ho?

- a) neprodleně 3
- b) s maximálně týdenním zpožděním 2
- c) s více než týdenním zpožděním 1

3. Když jsi na silnici, respektuješ pravidla provozu?

- a) vždy 3
- b) někdy 2
- c) nikdy 1

4. Máš přesný účet svých příjmů a výdajů? Víš přesně, kolik máš peněz?

- a) vždy 3
- b) někdy 2
- c) nikdy 1

5. Máš kontakty se svými příbuznými žijícími daleko?

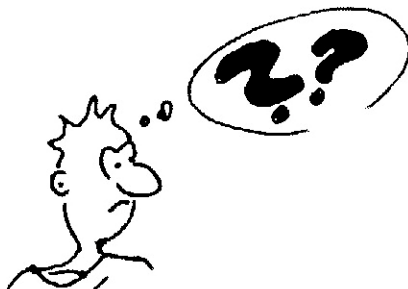
- a) alespoň každé 3 měsíce 3
- b) každý rok 2
- c) méně než jednou za rok 1

6. Stane se ti, že lžeš, aby ses ubránil?

- a) nikdy 3
- b) často 2
- c) někdy 1

7. Když jsi hostem za stolem, vstaneš a pomůžeš obsluhovat?

- a) vždy 3
- b) často 2
- c) někdy 1



8. Stane se ti, že někoho pomluvíš?

- a) nikdy 3
- b) asi jednou za den 2
- c) vícekrát za den 1

9. Pokud slyšíš o někom mluvit špatně, kdo ti je nesympatický, ověřuješ si přesné informace?

- a) téměř vždy 3
- b) často 2
- c) nikdy 1

Výsledky:**9-15 bodů**

Spravedlnost není tvá silná stránka. Uspadňuješ si život a při tom často ubližuješ jiným. Rychle se naprav.

15-20 bodů

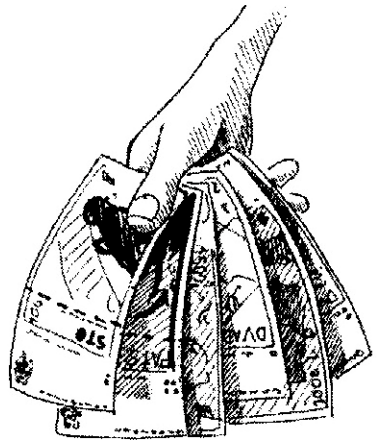
Jsi laskavý, ale to nestačí. Laskavost se musí spojit se spravedlností. Ta dává, ale také vyžaduje dodržovat pravidla.

20-25 bodů

Vše je O.K. Jsi spravedlivá osoba, ale můžeš se zdokonalovat.

25 a více bodů

Bravo! Vydrž a nezpyšni.



Pohled do historie

V minulém čísle farního zpravodaje jsme se v historii Žďárské farnosti posunuli k roku 1905. V dnešním čísle farního zpravodaje pokračujeme dále do minulosti, budeme se věnovat roku 1904.

1904

Rok 1904 byl neúrodný. Na jaře mnoho dešťů, že rolníci nemohli zasít, v létě dlouhé sucho, že vše vyprahlo. Nepršelo dva plné měsíce. Třešně a kadtátky uschly na stromech, jaderné ovoce ku podivu přece na stromech obstálo. Dne 21. června bylo krupobití, kterým nejvíce postižena obec Vratislávka. Bohužel že mnozí nebyli na osení pojištěni. Sucho ohrozilo sklizeň bramborů a řepy, jakož i jetelí. Bídě odpomoci zavádí se odepsání daně a má se poskytnouti podpora na přechov dobytka přes zimu.

V létě měli hasiči ve Žďárci župní sjezd. Řečnil Dr. Šílený.

V červnu olíčena fara i hospodářské stavení. Od spolku Sv. Oltářní dostalo se chrámu Páně fialového pluviálu.

Dne 29. června nastolen nový biskup brněnský Dr. Pavel hrabě Huyn. Dosavadní biskup brněnský dosazen na stolec arcibiskupský v Olomouci.

Od 8 září do 8. prosince ustanoveno milostivé léto na oslavu 50. letého jubilea prohlášení dogmatu o Neposkvrněném Početí P. Marie papežem Piem IX.

Zpracoval: R. Mašek

Co jsme prožili

Pouť Ježíše Krista Krále v Drahoníně

V roce 2019 jsme se sešli 23. listopadu v naší kapličky Krista Krále v Drahoníně. Poutníci zaplnili celý kostelík v hojném počtu, i když počasí nám zrovna nepřálo. Letošní poutní mše svatá se udála za skromnějších podmínek, protože nám v kapličky chyběl velký část oltáře, který již byl odvezen do restaurátorských dílen v Lysicích a v Brně k panu Romanu Dvořákovi – restaurátorovi a pozlaccovači. Nastala tak první fáze záchranu této naší památky, která je dílem uměleckých řezbářů bratrů Heřmana a Karla Kotrbových z Brna. Mezi jejich další díla v Drahoníně patří dřevěný kříž na návsi a kříž v polích, jak se uvádí



v disertační práci Mgr. Matěje Kruntoráda. V roce 2019 se Obci Drahonín nepovedlo získat dotaci na celkové restaurování oltáře, tak se zastupitelé dohodli započít alespoň první část obnovy a požádat o dotaci na další práce opět za rok. Už také proběhla první sbírka na obnovu této památky, kterou pan farář při mši svaté vyhlásil. Velice všem děkujeme.

Po mši pouť pokračovala v naší útulné kulturní místnosti, kde se mohli všichni hosté občerstvit a také si zazpívat lidové a moravské písnička za doprovodu harmoniky až do pozdních večerních hodin.

Jitka Plevová

Farní ples v Olší

V pátek 24. ledna se konal již 7. farní ples. Poprvé ho pořádala Římskokatolická farnost Olší. Odjezd autobusu pro přespolní účastníky plesu byl stanoven na 19:15 z Dolních Louček.

Při vstupu do kulturního domu jsme byli přivítáni lahodnou slivovičkou od pana faráře a milými úsměvy pořadatelů.

Ples byl zahájen ve 20:00 otcem Pavlem. Poté se představily mažoretky z Říčan u Brna, mistryně republiky. Svým vystoupením nám několikrát během večera zvedly náladu. Doprovázeli jsme je bouřlivým potleskem. K tanci a poslechu vyhrávala hudební skupina RETRO BAND.

Pěkná výzdoba v sále, opravdu bohatá tombola, výborná večeře a na stolech spousta sladkých a slaných dobrot od hospodyněk z Olší přispěly rovněž ke skvělé atmosféře celého večera.

Ve 22:00 bylo z prostoru pro muzikanty vyhlášeno "sólo pro pana faráře" a musím konstatovat, že tento okamžik byl pro nás farnice třešničkou na dortu. Otec Pavel nám udělal velkou radost a my mu za jeho "taneční výdrž" moc děkujeme.

130 farníků prožilo nezapomenutelné chvíle při tanci, výborném vínku, s dobrou náladou. Domů se nikomu nechtělo.

Upřímné poděkování patří všem organizátorům z farnosti Olší, kteří svou premiéru zvládli na jedničku, všem sponzorům za hodnotné dary do farní tomboly, ale také hudební skupině RETRO BAND s bohatým repertoárem a v neposlední řadě šikovným mažoretkám.

Výtěžek z farního plesu bude věnován na nové zvonění farního kostela sv. Jiří v Olší.

S pomocí Boží a pod ochranou nebeské Matky se opět podařilo uskutečnit něco pěkného, dokonalého, co nás těší a na co budeme dlouhou dobu vzpomínat. A když dobrý Bůh dá, můžeme příští rok společně prožívat 8. farní ples třeba ve Žďarci nebo v Dolních Loučkách.

Jana Jurná

Výstava Písma svatého v Dolních Loučkách

Bible, Písmo svaté, Kniha knih je základní knihou křesťanství, v níž promlouvá Bůh. Proto by měla být uložena na viditelném místě v každé domácí knihovně. Držet v ruce opravdový poklad a denně naslouchat Božímu slovu může změnit život nejen jednotlivým členům rodiny, ale i celému velkému společenství.

26. ledna, v neděli Božího slova, jsme mohli zhlédnout výstavu Biblí v pastoračním centru na faře v Dolních Loučkách v době od 15 do 17 hodin. Otec Pavel nám připravil opravdu krásný zážitek, 67 Biblí úplných i neúplných,



v různých jazycích i velikostech. Měli jsme možnost do Biblí nejen nahlédnout. Pan farář byl připraven odpovídat na všechny naše dotazy. Účastnilo se 30 farníků.

Vystaveno bylo Písmo svaté, které má ve své papežské knihovně Benedikt XVI. Svatý otec je dostal jako osobní dar během generální

audience 15. 10. 2009. Dále pak Jeruzalémská Bible, Kralická Bible, dětské Bible a mnoho dalších různých výtisků a vydání. Za zmínku stojí také "Bible do kapsy". Jedná se o 5 knih Mojžíšových, obsahuje text v angličtině i obrázky a má rozměry 4 x 3,3 x 1,3 cm, a "Bible do nepohody", Nový zákon odolný proti vodě.

Když dá Bůh, příští rok se můžeme těšit na další výstavu Písma svatého, tentokrát s malou změnou. Svoje Bible mohou přijít ukázat a třeba o nich něco povídat, farníci.

Otče Pavle, a Vám vyslovujeme upřímné Pán Bůh zaplat!

Jana Jurná

Zprávy ze setkání ekonomických rad našich farností

**Zasedání ekonomické rady farnosti Dolní Loučky konané 4. února 2020 na
faře v Dolních Loučkách**

Přítomni: *P. Pavel Křivý, Pavel Jašek, Vlastimil Caudr,
Jaroslav Štěpánek*

Nepřítomni: *Anna Mašková*

- Seznámení se stavem hospodaření za rok 2019.
- Plán investičních akcí pro rok 2020.
- Připomínky členů ERF:
 1. Oslovení P. Mariána Kaliny ohledně jeho slibu 70.000,- pro farnost – viz Farní zpravodaj č. 3/2014 str. 20. Záležitost svěřena panu Štěpánkovi a paní Maškové.
 2. Zažádat biskupství o převod pozemku u hřbitova na obec kvůli vybudování parkoviště pro účastníky bohoslužeb a návštěvníky hřbitova.
 3. Oslovit firmu, která omítala kostel, ohledně nacenění opravy obvodové zdi – farář.
 4. Vyzvat TSI k jednání s památkovou péčí ohledně úpravy vjezdu na farní zahradu – farář.
 5. Zajistit zhotovení uzávěru na přívod vody do fary a kostela – pan Jašek.
 6. Zjistit podmínky napojení fary a kostela na vírskou vodu – pan Caudr.
 7. Zjistit dotace na zachycování dešťové vody – pan Caudr.
 8. Zajistit opětovné přišroubování alarmu a zásuvky 380V na zeď kostela – pan Štěpánek.
 9. Oslovit Obecní úřad o zlepšení osvětlení u kostelní brány – pan Štěpánek.

Zasedání ekonomické rady farnosti Olší konané 6. února 2020 na faře v Dolních Loučkách

Přítomni: *P. Pavel Křivý, Ing. Michal Bednář, Jiří Buček*

Nepřítomni:

- Seznámení se stavem hospodaření za rok 2019.
- Plán investičních akcí pro rok 2020.
- Přípomínky členů ERF:
 1. Brožura o zvonech podle zprávy firmy Boroko – 20ks – p. farář.
 2. Nové schody na kůr – zjistit možnosti – p. Buček.
 3. Domluvit brigádu na úklid půdy nad kostelem – p. Bednář.

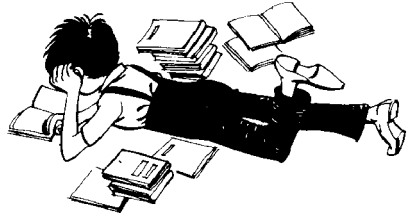
Zasedání ekonomické rady farnosti Žďárec konané 4. února 2020 na faře v Dolních Loučkách

Přítomni: *P. Pavel Křivý, Ladislav Matoušek, Ing. Jaroslav Valík,
Ing Vladislav Fic*

Nepřítomni:

- Seznámení se splněním úkolů z minulého setkání ERF.
- Seznámení se stavem hospodaření za rok 2019.
- Plán investičních akcí pro rok 2020.
- Přípomínky členů ERF:
 1. Projekt odvodnění kostela zpracovaný panem Bytešníkem z Řikonína – p. Valík zjistí do 15. 2. 2020
 2. Kontrola a oprava střechy na kostele. Ing. Valík osloví pokrývače z Bobrové – výsledek: Na jaře se firma přijde podívat a sdělí co a jak.
 3. Osloví se parta, která čistí obecní les, zda by vyčistili i Chrástku.
 4. Farář osloví zvonařskou firmu a nechá nacenit opravu zvonění.
 5. Podle finančních možností se bude řešit renovace vstupních dveří a přeložení dlažby od brány k hlavnímu vchodu.

Knižní okénko



Thomas, Frings

Bůh nefunguje

A proto v něho věřím.



Thomas Frings je známý německý kněz v roce 2016 opustil svou farnost a odešel do kláštera. Ve své knize představuje své chápání křesťanské, resp. katolické víry. Odpovídá na otázky, PROČ věří, ČEMU věří, JAK věří. Bůh pro něj není něco, co funguje, nějaký automat na lidské potřeby. Obrazu takového Boha se klidně vzdává a svou autentickou výpovědí vychází vstříc hledajícím a pochybujícím. Ptá se, jak dnes věřit a svou víru žít, jak se nadchnout pro evangelium.

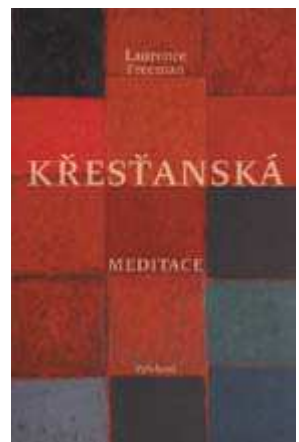
Vydalo nakladatelství Portál
cena 299,- Kč

Freeman Laurence

Křesťanská meditace

Benediktin Laurence Freeman je známým autorem řady knih o křesťanské meditaci, s níž má bohaté zkušenosti. V útlé knize nazvané prostě Křesťanská meditace nepodává teoretický rozbor, nýbrž praktický návod, doplněný řadou užitečných postřehů a rad, které během let nasbíral. Kniha bude užitečná každému vážnému zájemci o tuto křesťanskou praxi.

Vydalo nakladatelství Vyšehrad
cena 149,- Kč



Karikatury Boha aneb jaký Bůh není

"Cosi" nad námi

Podle tohoto pojetí je Bůh jen vysoká inteligence, vyšší moc, vesmírná, všepromikající energie. Ale ne živá bytost, s níž je možné žít ve vztahu. Člověk rozumem uznává, že Bůh může existovat, ale nekomunikuje s ním. Tento bůh nezná cit. Nemá soucit ani se mnou ani se světem.

Ale: Bůh je živou osobou, se kterou můžeme mít osobní vztah. Přichází v Ježíši Kristu na Zemi, aby člověka oslovil, dal se mu poznat, nabídl mu svou pomoc a cestu k sobě. Křesťanská víra není jen uznáváním Boží existence nebo ztotožněním se s naukou o bohu, ale navázáním a prohlubováním osobního vztahu s Bohem. Je to život s Bohem.



(fatym.com, vira.cz)

Věděli jste?

První pokutu za překročenou rychlost dostal v roce 1896 Brit Walter Arnold, který ji překročil až čtyřnásobně. V místech, kde bylo povoleno jezdit rychlostí 2 míle za hodinu (3,2 km/h), Arnold jezdil 8 mil za hodinu (13 km/h).



Které domácí zvíře má ve svém jméně to, co nejvíc potřebuje?

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
A																			
B																			
C																			
D																			
E																			
F																			
G																			
H																			
I																			
J																			
K																			
L																			
M																			
N																			
O																			

Vodorovně

- A.** *jehličnatý strom, model oplu, mírně zaoblený kámen, sloven.oběd*
B. *divadlo (zast), časoměr, nápadně*
C. *soukromý detektiv, cirkusový komik, řešit (křížovku), syn Judův*
D. *neschopnost operovat s vlastními jmény, stabilizovat, vcucnutí*
E. *esperantsky něčí, malá opice, necuda, angl.zápor*
F. *společně, nauka o pohybu střel, ženské jméno*
G. *žíněnka pro džudo, tajenka, nastřádat*
H. *odkoupení, natřítí barvou, listnatý strom*
I. *vánoční ryba, katastr (nářeč.), stačit na něco, pohlavní samičí buňka*
J. *otočení, vsunutí, milovníci krásného, namáčecí přípravek*
K. *angl.satén, angl.brusinka, násyp*
L. *nijak, státní informační systém (zkratka), část zahrady osázená růžemi*
M. *střešní svod, bodavý hmyz, svláčet, egyptský panovník*
N. *prostor mimo dům, tramvaje (obecně), jméno zpěváka Johna*

O. něm.anýz, útoky, angl.strážce parku, očkovací látky

Svisle

1. starořecká kolonáda, srbsky východ, soustava rovnoběžných nití po délce tkaniny
2. sečná zbraň, neklesat, amer.matematik (Howard)
3. vysoká tráva rostoucí u vody, oddělení technické kontroly, hlodavci
4. populární trampská kapela 70.let, přístavní hráze, ustanovit, největší přítel člověka
5. řecký ostrov, anglicky dýně, dívčí jméno
6. německý záliv, matemat.dvojčlen, téci slabým proudem
7. platidlo Malajsie, kantorka (slang.), popravčí, Irská osvobozenecká armáda, domácí Eliška
8. delší srst nad kopytem, uzenina, poloha v kleče
9. angl.Anna, čín.jezero, půvab (kniž), jsoucnost, SPZ Prahy
10. kanýr, předložka, hnědá barva
11. předmět s magickou mocí, druh pepře, příbuzná
12. slované, člen vlády, angl.děšť
13. český právník 19.stol, trknutí, amer.telefonní společnost, letadlo (dětsky), zkr.letišť Hong Kong
14. moč, ind, belgický houslový virtuos
15. hudební značka, namáhavě stvořit, černý (lat.)
16. pytlácká nástraha, dezinfekční prostředek, hloubkoměr, SPZ Saarlouis (Německo)
17. žluté dužnaté ovoce, koně (básn.), artistické divadlo s pestrým programem
18. zn.elektrospotřebičů, posilující léky, tvůrce
19. události, pryč, osmá část celku

Co nás čeká

Biblické hodiny

Tak jako v minulém školním roce, i v letošním probíhají v Dolních Loučkách v Pastoračním centru ve středu po mši svaté. V březnu to bude ve středu 4. a 18.

Změna vyhrazena



Nezbedův humor

„Tak jsem zaměstnán na novém místě, mám tam klid a mám pod sebou dva tisíce lidí,“ říká první.

„No to si asi moc klidu neužiješ, tolik lidí pod sebou, určitě musí někteří proti tobě reptat,“ odpovídá druhý.

„Nikdo nereptá.“

„Nebo začnou mezi nimi spory a ty je budeš muset rovnat a budeš mít po klidu.“

„Nebudou žádné spory! Já totiž kosím trávu na hřbitově!“

Při hodině výtvarné výchovy se spolu baví Franta s Pepíkem:

„To jsem osel, kam jsem jenom dal ty nůžky? Jak teď budu stříhat?“

„Když jsi osel, zkus to ušíma!“

„Za toho papouška musíte zaplatit clo“, říká na hraničním přechodu celník muži s klecí. „Platit clo byste nemusel za vycpaného.“

„Honem zaplat!“ vykřikuje papoušek.

Policista: „Kde jsi schoval peníze?“

Tlumočnick: „Kde jsi schoval peníze?“

Zloděj: „Neřeknu.“

Tlumočnick: „Neřekne.“

Policista: „Když neřekneš, zavřeme tě na deset let.“

Tlumočnick: „Když neřekneš, zavřou tě na deset let.“

Zloděj: „Neřeknu.“

Tlumočnick: „Neřekne.“

Policista: „Když neřekneš, zastřelíme tě.“

Tlumočnick: „Když neřekneš, zastřelí tě.“

Zloděj: „Zakopal jsem je v kuchyni.“

Tlumočnick: „Že prý nepoví.“

Paní učitelka se ptá žáčky v hodině fyziky: „Zuzanko, vzpomeneš si na nějaký průhledný předmět?“

Zuzanka: „Klíčová dírka!“

(Z knihy **Nezbedův humor 1**)